

*Осем години след като се самоуби, Майкъл Хъчинс от "Inxs" продължава да получава картички за рождения си ден от своите фенове, които му засвидетелстват верността си. В уебсайта му на ден влизат над 10 000 души.*

*Когато Роби Уилямс напуска "Take That", тийнейджърите полудяват. При възможността любимата им група да се разпадне, те изпадат в стрес, измъчвани от силна болка, ярост и разочарование. Някои дори пробват да се самоубият.*

*Два дни след самоубийството на Кърт Кобейн от "Nirvana" в Сиатъл се събират за бдение над 5 000 негови фенове. На фона на музиката на «Нирвана» съпругата му Къртни Лав рецитира текстовете на песните от новия му албум. Под напора на силните емоции феновете сякаш обезумяват. Започват да крещат богохулни текстове, да палят фланелките си, предизвикват безредици и се сбиват с полицията. По-късно десетки младежи последват примера на Кобейн и се самоубиват.*



## Избраници или Жертви

Какво кара феновете да са толкова отдадени в поклонението си?

Причината хората да имат нужда да се покланят на някого е, че са създадени от Бога, за да имат с Него близки взаимоотношения на любов, послушание, доверие и откритост, чрез които да прославят своя Създател. Според божествения замисъл у човека е заложена потребността да бъде приет и обичан от Бога. Безусловната Божия любов и грижа му дават чувство на сигурност, увереност, че го възприемат с достойнство и уважение. Когато човек признае Божието величие и слава, сам се радва на слава и съзнание за личната си стойност. Човешката слава е дар и е ограничена. Бог е предвидил такива

границы за нея, които да не погубят човека, а да го изграждат, за да е щастлив и свободен.

Дори когато решават да живеят в непокорство към Бога, хората продължават да се нуждаят от някого, който да им служи за пример и да ги води, защото така са устройени. Когато това не е Бог, те издигат на Негово място човек. Като отхвърлят Създателя си, започват да търсят приемане и слава сред роднини, близки, приятели, общество. Но обикновено според критериите на хората, ако не си богат, красив, талантлив и известен, се оказваш неудачник, който води безсмислено съществуване. За да се справи с факта, че е отхвърлен от хората, човек започва да търси източник на достойнство и

слава. Стреми се да почерпи от авторитета на някой друг, който е приет, високо ценен, успял. Иска да прилича на него, за да се почувства различен и да преодолее чувството си за малоценност, отхвърленост и празнота. Хората търсят герои и очакват от тях да им покажат как да живеят стойностно и сигурно. В звездите виждат успели личности, каквито и те искат да бъдат. Затова всяко нещо, което иголите им правят или изповядват като убеждение, те приемат за символ веруя. Започват да се покланят на гаден човек, защото смятат, че той притежава властта да им даде нещо, което ще ги направи значими.

Но звездите са точно толкова жертви на славата, колкото и фено-



вете им. Повечето от тях са поуска-ли да станат известни и велики, защото дълбоко в себе си са се чувствали необичани, неоценени и отхвърлени от родители, близки, общество. Невъзможно голяма част от известните хора са деца на разведени родители, понесли всички рани на разрушените бракове. Други, макар и в привидно здрави семейства, не са се чувствали приети, а някои дори са били сексуално насилвани от някой от родителите си. Мнозина са вярвали, че с успеха си ще докажат колко стойностни са и че заслужават любовта и уважението на хората, на които сгръжат. Някои пък са презирали живота на родителите си и положението им в обществото, затова са решили на всяка цена да бъдат различни, да постигнат нещо. Музикантите от групата "Korn" в албума си "Kill you" крещат с омраза към родителите: "Всичко, което искам да направя, е да ви убия!"

Звездите развиват болестна зависимост от славата, защото тя ги ка-

обичат вниманието, екстаза и парите, които публиката им дава. Понякога дори са арогантни, както Джон Бон Джови казва за феновете: "Трудно е да повярваш, че по-голямата част от тийнейджърите са толкова задръстени."

Хората рядко се замислят, че звездите са просто рекламен продукт, който манипулативно формира мисленето им. Известните личности използват целия си чар и всички средства, с които разполагат, за да властват в илюзорния си свят на успех и щастие. Не е възможно грубо поведение, защото според критериите на системата, която самите те налагат, стойността им като личности зависи от уменията "да управляват". Управлението е средство, то да не позволяват да станат жертва и да бъдат отхвърлени. То им дава усещане за одобрение и значимост.

Казват, че за да си стойностен, а не гължително трябва да си красив. Красотата, разбира се, си има мерки - метър и осемдесет на 90/60/90, със

За да бъдат все така бляскаво приети, звездите се стремят да изградят образ на личности, загрижени за съдбата на другите, готови винаги да помогнат, като участват във всевъзможни благотворителни дейности. Но и от това си правят реклама. Макар и понякога да са водени от искрени и добри мотиви, когато разпродават старите си вещи на чудовищни цени, издигат себе си в култ и се наслаждават на "плячката" от своята слава. В благотворителността търсят начин да успокоят своята изтерзана душа и гузна съвест - да докажат, че са добри.

От страх да не ги сметнат за посредствени, дори с богатството си звездите търсят положителната оценка на своите фенове. Парите са средство, за да поддържат мита за успеха си и да подхранват славата си. Това важи особено за раппевиците. Понеже се борят с общество, което ги отхвърля, за тях е изключително важно да демонстрират парите, златото и колите си. Макар и с повече стил, същият механизъм действа и при белите звезди. Нито едните, нито другите обаче не казват колко компромиси с личността им и колко болка от предателства на близки хора им е струвало всичко това. Дори само Еминем и неговите отношения с майка му и брат му е гостатъчен пример. Повечето звезди парадират със сексуалната си разкрепостеност, бурните си запои

# дигите на славата?

ра да се чувстват значими и обичани. Веднъж срабчили я, те се стремят по всякакъв начин да запазят вниманието и високата оценка на другите за себе си. Най-големият кошмар за тях е да загубят популярността си и славата им да бъде развенчана, защото тогава ще се виждат отново като жертви - отхвърлени, смачкани, безлични и унижени, каквито са се чувствали, преди да станат известни.

Те търсят поклонението на публиката заради личните си цели и амбиции. Нима някой вярва на безкрайните им възгласи: "Обичаме ви!" по концерти, награждавания и интервюта? Мислите ли, че те наистина обичат лично някой от феновете си и са загрижени за него? Всъщност

знойно и фатално излъчване за жените, а за мъжете мускулесто тяло на мачо, със загадъчното и хладно излъчване на лошо момче. Дженифър Анистън е на непрестанни диети, защото не може да преодолее комплексите, създадени от майка ѝ, че е грозна. Майкъл Джаксън пък толкова иска да се разграничи от цветнокожия си произход, че неспирно се подлага на абсурдни пластични операции. Спайската Гери открито говори за проблемите си с анорексията (заболяване, което определено се свързва със силно чувство за отхвърленост).

*Хората рядко се замислят, че звездите са просто рекламен продукт, който манипулативно формира мисленето им.*



и наркотиците, които вземат. Но и това е пореден опит да се преборят с отхвърлянето. В творчеството си изливат горчивината и омразата, предизвикани от самотата, разочарованието и самосъжалението, което изпитват. Сладно подчертават сексуалното, за да се почувстват желани и обичани. Или изливат гнева и бунта си във вулгарен език, арогантно поведение, облекло и външен вид. Филмите и песните им възхваляват алчността, насилието и насърчават краткотрайните удоволствия ("Хиподил", "Гумените глави", Мишо Шамара и т.н.). И всичко това се представя за модерно и нормално. За да бъдат приети, натрапват пороците си, като ги представят за "свобода и път към щастие". Никога обаче не признават колко дълбоко недоволствени са и колко самота им носи всичко това. Думите на Бой Джордж са достатъчно красноречиви и искрени: "Мисля, че всички вземат наркотици по една и съща причина - за да избягат. Голяма част от изпълнителите са много несигурни хора и една от причините да искаме слава е за да ни обичат. Когато достигнем върха, където се предполага, че ще сме удовлетворени, откриваме, че се чувстваме точно толкова празни, колкото и преди."

Защо някои от тях се самоубиват на върха на славата си (Кърт Кобейн, Майкъл Хътчинс), а други се опитват да го направят (Бритни Спирс)? Никои не показва в каква жалка гледка се превръщат тези хора, когато ги постигнат последствията от действията им. Вече никои не се интересуват от тях. Звездният им миг е отминал и те са захвърлена, окаяна жертва, преминала през месомелачката на славата.

Чрез помпозното си дистанциране и участието си в хайлайфа на обществото те хвърлят прах в очите на другите. Това е лъскавият начин да поставят бариера между себе си и останалите, зад който отново прозира страхът от отхвърляне. Издигат стени от слава и пари, за да скрият истинската си същност. Защо, когато ги хване папарак в компрометираща ги ситуация, направо освирепяват? Когато нещо ги дискредитира, горещо започват да защитават правото си на личен живот. Това право, за което дори не се сещат, когато показ-



*Измамната свобода на звездите, лъжите, фалшивите им удоволствия и изкривената им ценностна система поробват и погубват феновете им, а публиката им поробва тях.*

ват разголените си тела и сексуалността си (нещо твърде лично). Страхуват се, че хората ще прозрат измамното им величие и ще ги презрат.

Шумно се рекламира увлечението им по йога, медитация, окултизъм, членството им във всевъзможни култове и религии (Магона, Демис Мур, Том Круз, Боб Марли и т.н.). Много от днешните идоли открито заявяват своя атеизъм, а някои дори пропагандират сатанизма (повечето метъл- и рок изпълнители). Точно затова е необходим рекламният продукт - за да ни убедят, че има много пътища и начини да стигнеш до истината и щастие освен Христос.

Звездите не обичат да стоят близо до Господ Иисус Христос, защото при срещата си с Него недвусмислено осъзнават, че не са нищо повече от творение, а това напълно разбива мита и илюзията за полубоговете и боговете, които сами вярват, че са. Не желаят Христос, защото посредствеността им ще блесне. Ще бъде изявен фалшът и ще се открият измамните им "мъдрост", "добри дела", "успех и щастие".

Знаменитостите претендират, че са свободни, тогава защо се нуждаят от хора, които да им казват как да изглеждат, как да се държат, какво да говорят и какво да премълчат, къде да бъдат и къде да не са?

Излиза, че звездите не са нито толкова смели, нито толкова успели и доволни. Те са се превърнали в божест-

во, контролирано и манипулирано от човека. Измамната им свобода, лъжите, фалшивите удоволствия и изкривената им ценностна система поробват и погубват техните фенове, а публиката им поробва тях. Каквато и самоувереност да демонстрират, звездите са объркани точно толкова, колкото и всеки друг. Ето как реагира Кърт Кобейн на новината, че е обявен за глас на своето поколение: "Аз съм също толкова объркан, колкото и повечето хора. Нямам отговори за всичко. Не желая да съм ш.....н говорител."

Окаян е човекът, който прославя човек и се страхува от него. Той живее в постоянен страх, че ще загуби достойнството си, чувства се несигурен. Докато не бъде оправдан и помирен с Бога чрез вяра в Господ Иисус Христос. В Христос, като Божие дете, човекът е пълноценна личност със смисъл и цел в живота, той притежава в пълнота славата, дадена от Бога.

Когато някой живее според Божия замисъл за човешкото достойнство и слава, осъзнава, че каквито и качества и таланти да има, те не са от него и за него самия. Разбира, че са му дадени от Бога, за да ги проявява и прилага като добър настойник. Само тогава няма да е жертва на славата, а ще бъде славно отражение на Божията слава.



*Румяна Кирова*